

Chiang mai, september 2017

Nieuwe kinderen

Het afgelopen jaar hebben 4 jongeren ons huis verlaten, zij hebben hun diploma's behaald en besloten om niet meer verder te leren maar te gaan werken. De laatste die die beslissing heeft genomen is Moerado, een Karen jongen, die het nog wel heeft geprobeerd om ook het 2^e gedeelte van de middelbare school te volgen maar uiteindelijk toch heeft besloten om niet verder door te gaan. Gelukkig heeft hij dit in het begin van het schooljaar besloten en niet aan het eind of halverwege. Dit scheelt de stichting gewoon geld dat wij nu aan anderen kunnen besteden.

Er was dus weer ruimte voor 4 nieuwe kinderen.

Als eerste wil ik u voorstellen aan Walaiporn baleiphorn met als bijnaam "Die" wat goed betekent, Zij is een Karen meisje van 15 jaar en afkomstig uit Mae Tung saam. Zij zit in de 3^e klas van de middelbare school. Een aardig meisje dat nog steeds goed luistert en weinig kritiek heeft. Zij doet haar naam eer aan.

Als 2^e nieuwe jongere hebben we Surhet tamatanmongkol met als bijnaam Check. Een jongen uit Mae Hong Son (een provincie die aan de grens met Myamar ligt) en volledig bestaat uit bossen en bergen. Check is ook 16 jaar en zit in dezelfde klas als Die en behoort ook tot de Karenstam. Hij heeft bijna 2 dagen reizen nodig om thuis in zijn dorp te komen.

De nummers drie en vier zijn 2 broers en zij behoren tot de Lishu stam. Zij komen uit Hoi Sei, een klein gehucht in het district Chiang Dao. Ata Saenyang is een 17 jarige jongen en gaat naar een technische school in Sanpaton, een stadje iets ten zuiden van Chiang mai. Daar wonen ook 2 andere jongeren van ons.

Zijn broertje heet Naphadon Saenyang 13 jaar oud en hij heet, geheel volgens de Thaise traditie bij de Lishu stam, "Alee". De Lishu hebben vaste bijnamen en die zijn gebaseerd op volgorde van geboorte. Hij gaat naar de 1^e klas van de middelbare school. Daar zit hij met onder andere de twee zusjes Tawarat en Kapita. Omdat Alee in Thailand is geboren heeft hij de Thaise nationaliteit. Voor Ata geldt dit niet.

Net als Die zijn de 3 jongens nog erg beleefd. Een leuk gezicht wanneer ik tegen hen in het Thais spreek en ze zie denken “Waar heeft hij het over”. Andere kinderen die mij al langer kennen vertellen dit dan naar gewone Thaise zinnen zoals het hoort. Meestal duurt het niet lang voordat zij mij ook begrijpen.

Over Ata en Alee zal ik u verderop in de brief nog iets vertellen.

Jagen

Zoals u weet komen al onze kinderen uit de bergen. Daar hebben ze van jongst af aan geleerd om met producten uit de bergen om te gaan en te eten.

Met name kruiden, bladeren van diverse soorten bomen en struiken maar ook paddestoelen zijn prachtig te gebruiken om te eten en die geven dikwijls een speciale smaak. Voor mij is elke paddestoel nagenoeg het zelfde maar voor hun is het zaak om te weten wat het is en of die gegeten kan worden. Ook diverse soorten dieren moeten er aan geloven. Zo gaan de jongens al op jonge leeftijd op pad om met een katapult vogels neer te schieten. Verbazingwekkend hoe zij dit voor elkaar krijgen. Ik zie dat hele beest niet eens zitten maar zij wel. Daarnaast is vissen ook een leuk tijdsverdrijf. In een eerdere brief heb ik u al een foto laten zien van een gevangen vis die bijna even lang was als ons jongste kind.

Verder wordt er jacht gemaakt op bosratten. Geen ratten zoals die in Nederland in het riool zwemmen en alles eten maar beestjes die zich tegoed doen aan planten en insekten. Op zich een mooi beestje. Na op de barbeque gelegen te hebben is het een lekkernij. Ik ben er zelf trouwens niet weg van .Ik vind ze een beetje taai. Of zou dat komen omdat die toevallig geïmporteerd was? Dat jagen op die beesten gaat trouwens op een zeer vernuftige manier.

Door een stukje afvoerbuis of een dik stuk bamboe worden 2 gaatjes gemaakt. Door een gat in de buis gaat een touw. Vervolgens wordt er met het touw in de buis een lus gelegd. Achter de lus ligt weer wat voedsel voor de rat. Aan de andere kant wordt het touw bevestigd aan een dun stuk bamboe dat zeer buigzaam is. Komt het ratje bij het voedsel dan schiet het touw strak om de kop van het slachtoffer en stikt direkt. Op bijgaande foto ziet u een afbeelding van de strop.

Diploma

Op 23 juli jl. heeft Kilawiet Leeja, bij ons beter bekend onder de naam Bob, zijn diploma gehaald aan de uiversiteit in Chiang mai. Hij heeft autotechniek gestudeerd. De laatste jaren woonde hij al niet meer bij ons maar werd nog wel door de stichting ondersteund. Hij behaalde zijn laatste diploma's met avond- en weekendstudie terwijl hij overdag werkte.

Zoals hierboven al vermeld zou ik even terugkomen op Ata en Alee. Zij hebben wel allerbei hun ouders nog maar de vader is ernstig ziek en kan niet meer werken. Hij heeft nu onder andere een stoma. Hiervoor moet hij geregeld naar het ziekenhuis in Chiang mai. Omdat hij uit Myamar komt is hij niet verzekerd voor ziektekosten. De grootste financiële aanslag voor hem zijn de opvangzakjes die bij de stoma behoren. Een kapitaal al voor een gewone Thai maar zeker voor iemand die niet geregistreerd is De hut waarin zij wonen is erbarmelijk slecht. Grote gaten in het dak terwijl het regentijd is. U kunt er zich wel een voorstelling van maken hoe dat er binnen uit ziet. Mochten er mensen zijn die mee willen helpen om hier iets aan te doen dan is een mailtje voldoende.

Tot slot wil ik iedereen opnieuw bedanken voor de donaties, bezoeken, sponsering en adviezen. Zonder uw steun kunnen de jongeren vermoedelijk niet naar school gaan en moeten zij op hele jonge leeftijd al gaan werken. De kansen op een fatsoenlijk leven zijn dan minimaal.

Namens de stichting Hilltribes Children,

Joop Rieff

Stichting Hill Tribes Children

Postbanknummer NL85INGB0004670204
2008Secretariaat: Hoofdstraat 66 3314 BE Dordrecht
24435595Website: www.hilltribeschildren.nl

Anbi beschikking belastingdienst per 15 augustus
Inschrijving kamer van koophandel
Fiscaal nummer: RSIN 819420785

